

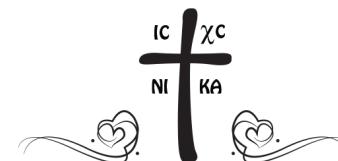
PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti: 04 martie**
17:30 – Sfântul Maslu
19:30 – Cateheză
- **Vineri: 08 martie**
17:30 – Vecernie și Litie: *Sfinții 40 de mucenici din Sevastia Armeniei*
- **Sâmbătă: 09 martie**
08:30 – Sfânta Liturghie: *Sfinții 40 de mucenici din Sevastia Armeniei, Pomenirea morților – Moșii de iarnă*
17:30 – Vecernie
- **Duminică: 10 martie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie: *Duminica Înfricoșatei Judecăți și Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie, Pavel, Anecton și Crescent*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

♦ Nr.15 / 03 martie 2013 ♦

STAREȚUL NICON DE LA OPTINA

POVĂTUIRI

În scrierile Sfinților Părinți și ale Episcopului Ignatie Briancianinov se spune că păcatele și patimile intrate în obișnuință nu-și găsesc vindecare decât prin spovedanie. Orice alt tratament nu va putea fi

decât parțial și nesatisfăcător, în lipsa spovedaniei. Păcatele pot fi mai lesne deznădăinate numai prin spovedanie. De aceea vă rog, dați mare atenție spovedaniei, pregătiți-vă meticulos pentru această Sfântă Taină, spuneți-vă păcatele cu inimă curată. [...] Dacă cineva, din nesocotință, nu s-a mărturisit sincer și curat, să revină la spovedanie, pentru a rămâne cu conștiința nepătată. Nu ai de ce să te temi de duhovnic, nici să te rușinezi. Duhovnicul știe tot, cunoaște păcatele de orice fel, fiindcă la el vin oamenii să se mărturisească cu sutele, nu-l vei uimi cu nici un păcat, oricât de greu și de mare ar fi acela. Dimpotrivă, orice păcat care mi se

mărturisește mie, duhovnicului, iscă în mine o grijă deosebită față de acel suflet, fiindcă niciodată și niciunde nimic nu mă va putea determina să-mi schimb atitudinea față de un suflet de om, oricât de mari vor fi fost greșelile pe care mi le-a mărturisit. Dimpotrivă, sufăr mai mult pentru acel suflet, mă neliniștește, mă preocupă vindecarea și mântuirea lui. De aceea, străduiți-vă să nu ascundeți nimic, să vă mărturisiți cu inimă curată.

Avem nevoie de o spovedanie meticuloasă, căreia să-i urmeze o viață curată, cucernică, una care să țină poruncile lui Dumnezeu. Căutați să aveți curăție trupească și sufletească, iar după ce v-ați mărturisit, să nu mai greșiți cu bună știință, nici să păcătuți bizuindu-vă pe convingerea că veți avea timpul și posibilitatea să vă pocăiți. Potrivit învățăturii sfintei noastre Biserici ortodoxe, cine greșește cu speranța că se va pocăi, acela se face vinovat de hulă împotriva Duhului Sfânt. Să greșești conștient, cu nădejdea nehibzuită în harul lui Dumnezeu, zicându-ți „nu-i nimic, fac păcat acum, dar am timp să mă pocăiesc” este hulă împotriva Duhului Sfânt.

Feriți-vă de greșelile făcute cu bună știință; temeți-vă de ele. Una

este să cazi în greșală fără să-ți pese, având conștiința greșelii și fără să te căiești, și alta atunci când ai greșit fără voie, ai plâns, te-ai căit, ai cerut iertare, greșind din omenească neputință. A greși este omenește, se spune, dar dacă suferi cădere, să nu deznădăjduiești, să nu te lași doborât de o exagerată tristețe. A nu te căi, însă, este un atribut al diavolului, de aceea și trebuie să faci dovadă de căință. Străduiți-vă să vă îndreptați, tindeți către o moralitate aleasă, păstrați-vă conștiința curată în toate privințele. Dacă nu veți avea o bună comportare morală, nu veți putea păstra curată sfânta credință. De aceea vă atrag stăruitor atenția asupra acestei condiții și vă îndemn să vă purtați cu evlavie, ca să puteți păzi dreapta credință, pentru ca nimeni, niciodată, în nici o împrejurare și oricâte necazuri veți avea să nu vă abată de la credință. Pentru aceasta trebuie să vă rugați neîncetat, să cereți ajutorul lui Dumnezeu, ca să vă puteți păstra neștirbită credința. Rugăciunea este de cea mai mare trebuință. De aceea vă cer să vă exersați neconținut, sânguincios și cu hărnicie în rugăciune. Îndepliniți-vă pravila de rugăciune. Dacă se ivesc motive care vă împiedică să o duceți pe toată la îndeplinire, faceți-o cel puțin pe

jumătate, sau măcar o parte, căutați să nu treacă zi fără rugăciune. [...] Să știți că, dacă veți întrerupe rugăciunea, dacă veți sări peste pravilă, veți ajunge pe nesimțite într-o asemenea stare, încât atunci când vi se va ivi dorința de a vă ruga, nu o veți mai putea face. Sufletul ar vrea să se roage, dar inima nu va intra în rezonanță cu el, va rămâne rece și împietrită.

Prin rugăciune se cere ajutorul lui Dumnezeu, se obține binecuvântarea lui Dumnezeu. Dacă omul va implora binecuvântarea, i se va da lui, dacă nu, dimpotrivă, fiindcă scris este: „n-a voit binecuvântarea și se va îndepărta de el” (Ps. 108, 16). Străduiți-vă să cereți prin rugăciune binecuvântare de la Dumnezeu și prin ea veți dobândi ajutorul lui Dumnezeu. Așadar, spovedania, evlavia, o neștirbită moralitate și rugăciunea sunt toate de neînlocuit pentru mântuirea sufletului, deși acestea nu reprezintă încă lucrul de căpetenie; sunt numai eforturi, fapte de desăvârșire, frunzele unui pom care nu trebuie să rămână neroditor și aceste roade sunt virtuțile: blândețea, înfrânarea, smerenia, dragostea (Gal. 5, 24).

„Învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima – și se spune în continuare – și veți găsi odihna sufletelor voastre” (Mt. 11, 28). Dacă veți fi blânzi și smeriți, nu vă veți certa, veți ceda unul altuia, dacă veți fi evlavioși și veți păzi neclintit toate poruncile lui Dumnezeu, sufletul vă va fi împăcat și pacea lui Hristos va sălăslui în voi, „pacea care covârșește orice minte” (Filip. 4, 7), o pace care vă va face să nu vă temeți de nici un rău.

În biserică se cântă, și probabil ați auzit nu o dată că „dreptul nu se va teme de rău”. Dacă ne vom teme, ne vom frământa și ne vom tulbura chiar și numai la auzul unor vești despre necazurile, calamitățile, răutățile care ar putea să ne pască, din această spaimă se va vedea că, departe de a fi drepti, suntem păcătoși și de aceea trebuie să ne smerim. Dar dacă vom învăța să fim blânzi și smeriți, dacă pacea se va sălăslui în sufletele noastre, atunci se vor împlini cuvintele: „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții” (In. 13, 35). Aveți dragoste, fiți îngăduitori unii față de alții, stăruiiți în dragoste, copiii mei preaiubiți.